

derom, var det, fordi man fra Udvalgets Side ønskede ved Samraad at forhandle og ved Samraad at faa Oplysninger i saa Henseende, og jeg mødte da med Haandbog for Hæren og overleverede den til Udvalget. Hvis det ærede Medlem havde spurgt om en Liste, og hvis han fremdeles ønsker at faa frem en saadan over de oversprungne, skal jeg være til Tjeneste. Det maa bero paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem mener, at det er ham nægtet.

Spørgsmaalet om Forfremmelserne, som jeg nu kort skal tale om, har jo været stærkt fremme her igen ved 2den Behandling, men det gør ikke Sagen klar, at det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) nævner alle de Forslag, der bleve forkastede i 1867. Han nævnte, at der i 1867 blev forkastet et Forslag om Forfremmelsesraad. Det har altsaa Lovgivningsmagten ikke ønsket at faa paa dette Omraade, han nævnte forskellige Forslag, som vare forkastede angaaende Premierløjtnanternes Avancement. Det er ikke tilstrækkeligt at nævne alt dette og vidtløftig opholde sig ved Forhandlingerne om Hærløven af 1867, naar man vil vise, hvad Forudsætningerne have været for, at man gik til Valgavancement i 1867. Jeg skal i den Henseende henvise til mine Udtalelser ved Finanslovens 1ste Behandling; det kan ikke være Meningen, at man skal staa og gentage, hvad man har sagt.

Naar man i 1867 gik til dette Valgsystem og fastholdt det i 1880 — det gjorde man for Stabsofficerernes Vedkommende, man indskrænkede det noget for Løjtnanternes Vedkommende —, har man selvfølgelig fastholdt det, fordi man derved vilde naa noget. Hvad var det, man vilde naa ved dette Valgsystem? Selvfølgelig det, at man vilde have de dygtigste frem i Spidsen for vor Hær. Ellers kunde man lige saa godt være gaaet til et rent og skært Anciennetessystem. I Kommissionen af 1866 udtalte man sig udtrykkelig om, hvordan man mente, at de dygtigste skulde findes, og jeg kan ikke nægte mig, med forudsat Tilladelse fra den højtærede Formands Side, at læse lidt op af denne Kommissions Betænkning om dette Spørgsmaal. Der siges da: „Ved Overgangen fra Premierløjtnants- til Kaptajnsgraden antage vi, at Forfremmelse ved Valg bør indtræde i en ikke alt for ringe Udstrækning. Vi have taget under Overvejelse, om ikke en fuldstændig Overgang til Valgforfremmelse burde finde Sted,

men vi have haft Betænkkelighed ved at anbefale denne, fordi der under Fredsforhold sædvanligvis kun gives de subalterne Officerer en indskrænket Lejlighed til at vise, hvorvidt de ere i Besiddelse af de Egenskaber, som fortrinsvis bør tages i Betragtning ved Valgforfremmelser, og den praktiske Følge af Overgangen til et fuldstændigt Valgsystem da let kan blive, at man ikke benytter Valgretten, men holder sig til Ancienneteten. Stilles der derimod dem, som skulle gøre Indstilling angaaende Valget, kun i et vist Antal Tilfælde den Opgave at udpege de Officerer, som fortrinsvis egne sig til at forfremmes udenfor Aldersordenen, kan man snarere vente, at der vil blive gjort et alvorligt Forsøg paa at komme bort fra det hidtil bestaaende Anciennetessystem“.

Det, man var bange for i 1867 med de Erfaringer, man havde draget fra Krigens Tid, var netop det, at der skulde tages for stærkt Hensyn til Anciennetessystemet og for lidt Hensyn til de virkelig dygtige, og derfor turde man ikke sætte fuldkomment Valgsystem for alle Premierløjtnanter, fordi man saa var bange for, at Administrationen skulde glide over til Anciennetessystemet, medens man derimod, hvis man fastsatte, at Anciennetessystemet skulde anvendes i en Del Tilfælde og Valgsystemet i andre, haabede, at Valgsystemet vilde blive brugt fuldt ud. „Vi foreslaa — siger man — derfor, at Forfremmelsen fra Premierløjtnant til Kaptajn hveranden Gang skal ske uden Hensyn til Ancienneteten“. Det var altsaa Premierløjtnanterne, og det var det, der var Strid om i 1867, og som der var saa mange forskellige Forslag om. Men saa fortsætte de og sige: „... og det samme Forhold vilde vi finde passende ved Forfremmelse fra Kaptajn til Oberstløjtnant“. Altsaa, hveranden Gang tager man der efter Dygtighed. Endvidere sige de, det skal jeg dog ogsaa tage med: „Jo ønskeligere det er, at Valgsystemet ved Forfremmelser baade i Officers- og Underofficersklassen faar en udstrakt Anvendelse, desto vigtigere er det, at der ved dets Brug vises den største Omhu, og at intet andet Hensyn end erkendt Dygtighed faar Indflydelse ved Forfremmelse udenfor Aldersordenen“. Dette citerede det ærede Medlem ogsaa.

Billedet fra 1867 er derfor det, at man i 1867 med de Erfaringer, man havde bag sig, ønskede, at i Hæren skulde man søge at faa de dygtigste i Spidsen, og det modbevises ikke ved, at man baade i 1867